Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător - Sîrbu Victor
Dosarul nr. 3a-250/25
2-23164318-02-3a-03022025

D E C I Z I E
dispozitiv

08 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Papuc Daniela

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Marian Nicolae în numele SC „Fabrica de Materiale de Construcție" SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 noiembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC „Fabrica de Materiale de Construcție" SRL împotriva Agenției Naționale de Transport Auto, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de avocatul Marian Nicolae în numele SC „Fabrica de Materiale de Construcție" SRL.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 06 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător - Sîrbu Victor
Dosarul nr. 3a-250/25
2-23164318-02-3a-03022025

D E C I Z I E

08 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Papuc Daniela

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Marian Nicolae în numele SC „Fabrica de Materiale de Construcție" SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 06 noiembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC „Fabrica de Materiale de Construcție" SRL împotriva Agenției Naționale de Transport Auto, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile din acțiune

La 17 noiembrie 2023, SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” prin intermediul avocatului Marian Nicolae a înaintat acțiune împotriva Agenției Naționale Transport Auto, solicitând:

- anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023, emis de către membrii echipei de control Cotorobai Grigore și Catana Ion, din cadrul Agenției Naționale Transport Auto;
- anularea deciziei Agenției Naționale Transport Auto nr. 02/1-1-5386 din 11 septembrie 2023 și a deciziei Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale nr. 21/1-5567 din 01 noiembrie 2023, emise în urma examinării cererii prealabile.

În motivarea acțiunii înaintate s-a indicat că la 16 august 2023, mijlocul de transport marca „*****” *****, cu n/î *****, condus de către Popa Boris, a fost stopat de către colaboratorii Agenției Naționale Transport Auto pentru efectuarea controlului sarcinii pe osie a mijlocului de transport respectiv.

Procedura controlului sarcinii pe osie a mijlocului de transport a fost efectuată la punctul de verificare a sarcinii pe osie și greutății totale traseul R6, post cântar Bălți, str. Aerodromului nr. 117A.

Reclamanta menționează că în cadrul controlului efectuat, membrii echipei de control au stabilit că mijlocul de transport a parcurs distanța de 80 km de la punctul de încărcare până la locul opririi de serviciu, pe un drum de categoria „RGL”.

Astfel, în rezultatul efectuării operațiunii de cântărire a mijlocului de transport pe fiecare axă, s-a constatat că masa reală totală a ansamblului de vehicule este de 38.880 kg, ceea ce corespunde criteriilor stabilite de Anexa nr. 2 la legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, care stabilește masa și dimensiunile maxime admise ale vehiculelor în circulație pe drumurile publice.

Potrivit prevederilor anexei nr. 2 la legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, pct. 2.2.2, masa totală maximă admisă a vehiculului articulat cu cinci sau șase axe dintre care autovehicul cu două axe cuplat cu semiremorcă având trei axe, pentru drumurile de categoria RGL este de 40.000 kg.

În rezultatul efectuării operațiunii de cântărire a mijlocului de transport pe fiecare axă, s-a constatat că sarcina pe axa simplă nemotoare este de 6.580 kg, pe axa simplă motoare este de 10.180 kg și pe axa triplă a semiremorcii se exercită o sarcină de 22.120 kg.

Reieșind din normele stabilite prin Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, luând în considerare erorile tolerate de 0,200 tone și 0,350 tone, s-a constatat o deviere de 0,98 tone pe axa simplă motoare și 1,77 tone pe axa triplă a semiremorcii.

În rezultatul celor constatate, de către membrii echipei de control Cotorobai Grigore și Catana Ion, a fost întocmit procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023 (Anexa nr. 1), potrivit căruia, în urma

controlului s-a constatat ca la efectuarea transportului au fost încălcate prevederile legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995 și Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18 mai 2022, fără a fi indicată concret norma juridică încălcată de către petiționar.

Astfel, prin procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023, în temeiul art. 351 alin. (4), cap. 4, titlul IX Cod fiscal, a fost aplicată taxă dubla, stabilită în anexa nr. 3 la titlul menționat, care constituie suma de 660 lei, spre achitare.

Cu referire la netemeinicia și ilegalității actului administrativ defavorabil nr. 600414 din 16 august 2023, reclamanta menționează că potrivit prevederilor art. 28 alin. (2) lit. h) al Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 „*privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător*”, procesul-verbal de control conține în mod obligatoriu, printre altele, referința expresă la prevederile actelor legislative și normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului.

Potrivit procesului-verbal din 16 august 2023, taxa dublă în mărime de 660 lei, a fost aplicată ca rezultat al încălcării prevederii legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995 și Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18 mai 2022, fără însă a fi indicată expres norma juridică încălcată de către petiționar, aceasta relevând un caracter superficial al acestui proces-verbal ce duce la încălcarea principiului clarității.

De asemenea, reclamanta reține că potrivit pct. 6 al procesului-verbal, distanta parcursă de către autocamion pe drumurile publice a fost de 80 km, însă, nu este clar în temeiul cărui act s-a determinat distanta parcursă și care a fost modalitatea de determinare a distanței.

Astfel, după cum stabilește Anexa nr. 3 la Titlul IX din Codul fiscal, cuantumul taxei duble este direct proporțional cu kilometrajul parcurs, de aceea exactitatea distanței parcurse este esențială, iar lipsa unui act confirmativ în acest sens este de natură să atragă nulitatea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie. Or, autoritatea publică nu este în drept să stabilească o taxă, în lipsa unui mecanism clar, transparent de calcul a acesteia.

În acest sens, menționează că art. 6 alin. (8) lit. b) al Titlului I din Codul fiscal stabilește ca principiu de bază al impozitelor și taxelor - certitudinea impunerii - existența de norme juridice clare, care exclud interpretările arbitrare, claritate și precizie a termenelor, modalităților și sumelor de plată pentru fiecare contribuabil.

Reclamanta a mai menționat că studiind conținutul procesul-verbal din 16 august 2023, a constatat că acesta este neargumentat și ilegal, fiind lipsit de probe.

Descrierea circumstanțelor de fapt în conținutul procesului-verbal lipsește totalmente, probele care au stat la baza concluziei de aplicare a taxei duble de asemenea lipsesc.

În această ordine de idei, în actele emise, nu se regăsește nici o referire privitor la dreptul petiționarului de contestare a actului dat, termenul de contestare și organul în adresa căruia se contestă procesul-verbal respectiv.

În context, reclamanta a subliniat că circumstanțe similare au dus la anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie (*cauza SRL „NTF Internațional" vs ANTA, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 17 mai 2022*)

Mai mult ca atât, cu referire la prevederile art. 62^2 din Codul Transporturilor Rutiere, reclamanta a susținut că agentul economic ale cărui bunuri divizibile sânt distribuite prin rețeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone, beneficiarii care recepționează bunuri divizibile distribuite prin rețeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone cât și conducătorul auto, în cazul efectuării transportului rutier de bunuri divizibile cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone, sunt obligați să emită, recepționeze și să dețină respectiv la bordul vehiculului, tichet de cântar eliberat doar în rezultatul cântăririi masei totale a mijlocului de transport.

În temeiul acestor obligații legale, agentul economic al cărui bunuri divizibile au fost transportate SRL „Fabrica de Materiale de Construcție" nu a avut obligația de a cântări sarcina pe osie a mijlocului de transport încărcat de model „*****" *****, cu n/î *****, și a semiremorcii de marca *****cu n/î *****.

Consideră că agentul economic era obligat conform prevederilor legale și a efectuat doar procedura de cântărire a masei totale a mijlocului de transport încărcat, în conformitate cu prevederile Codului Transporturilor Rutiere, cu eliberarea conducătorului auto a tichetului de cântărire și nu a tichetului de cântărire a sarcinii pe osie, obligație care nu i se impută agentului economic.

Astfel, o dată ce în rezultatul cântăririi mijlocului de transport încărcat, s-a stabilit că masa totală a acestuia este de 38.880 kg, greutate ce corespunde masei maxime autorizate a autocamionului, stabilite în certificatul de înmatriculare a acestuia cât și în actele tehnice emise de către producător, tichetul de cântar a fost prezent la bordul mijlocului de transport, nimeni nu poate fi acuzat de faptul depășirii masei mijlocului de transport.

Totodată, reclamanta susține că masa totală a mijlocului de transport de 38.880 kg, a corespuns limitelor masei maxime stabilite în anexa nr. 2 din legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, pentru categoria de drumuri RGL de 40.000 kg. În aceste condiții, nu se poate vorbi despre un transport de mărfuri cu masă totală depășită.

Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept relatate supra, aplicarea unei taxe duble pentru folosirea drumurilor, în mărime de 660 lei, este neîntemeiată.

Suplimentar, reclamanta a făcut trimitere la prevederile pct. 94 din Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18 mai 2022.

Cu referire la decizia Agenției Naționale Transport Auto nr. 02/1-1-5386 din 11 septembrie 2023 și a deciziei Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale nr. 21/1-5567 din 01 noiembrie 2023, partea reclamantă menționează că, concluziile ce au stat la baza respingerii cererii prealabile, au un caracter declarativ și sunt superficiale, ori, de către Agenție nu au fost elucidate toate circumstanțele importante speței și nu s-a dat răspuns la toate argumentele expuse de către reclamant.

Or, în cererea prealabilă ar fi invocat argumente în legătură cu faptul că în procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023, nu s-a făcut referința expresă la prevederile actelor legislative și normative care au fost încălcate de către persoana supusă controlului. De asemenea, a fost invocat faptul că agentul economic ale cărui bunuri divizibile au fost transportate nu a avut obligația de a cântări sarcina pe osie a mijlocului de transport „*****” *****, cu n/î *****, încărcat și a semiremorcii de marca *****cu n/î *****.

În privința acestor motive menționate în cererea prealabilă, nici Agenția Națională Transport Auto și nici Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale nu s-au expus în decizia definitivă în privința solicitării de suspendare a executării actului administrativ procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023 pe perioada examinării cererii prealabile.

Susține că în cazul în care administrația se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții, care a formulat acțiunea, posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994). Actul administrativ trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în decizia nr. 02/1-1-5386 din 11 septembrie 2023 și decizia nr. 21/1-5567 din 01 noiembrie 2023 lipsește.

Atrage atenția instanței că în conformitate cu prevederile pct. 94 din Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326 din 18 mai 2022, „0rice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, este în drept să

conteste acțiunile sau inacțiunile Agenției, în totalitate sau în parte, prin prisma prevederilor Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018”.

Consideră că procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023, este un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant, ținând cont că impune obligații pecuniare în sarcina ultimului, cu care acesta nu este de acord.

Cu referire la respectarea procedurii prealabile reclamantul stipulează că la 26 august 2023, a înaintat către Agenția Națională Transport Auto o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea integrală a procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023 și suspendarea executării acestuia pe perioada examinării cererii prealabile.

Referitor la termenul de prescripție, reclamantul a indicat că decizia definitivă a Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale nr. 21/1-5567 din 01 noiembrie 2023 a fost recepționată la data de 08 noiembrie 2023.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 06 noiembrie 2024, acțiunea înaintată de SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea din apel

La 12 noiembrie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 06 noiembrie 2024, iar la 05 februarie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel apelantul a reflectat identic motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, or, în conformitate cu principiul economicității procesului și al conciziei actului jurisdicțional, instanța consideră inoportun de a reproduce exhaustiv toate argumentele de fapt și de drept invocate de părți, atât timp cât acestea au fost expuse în acțiune și au fost reflectate în partea introductivă.

De altfel, redarea integrală a susținerilor părților ar îngreuna nejustificat claritatea și accesibilitatea motivării, fără a aduce valoare suplimentară raționamentului juridic.

Totodată, apelanta a subliniat că procesul-verbal nr. 600414 din 16 august 2023 este ilegal, deoarece nu conține o referință expresă la prevederile legale încălcate, or, deși documentul menționează aplicarea unei taxe duble de 660 lei pentru

încălcarea Legii drumurilor nr. 509/1995 și a Regulamentului aprobat prin HG nr. 326/2022, nu este indicată norma juridică concretă încălcată, fapt ce denotă un caracter superficial al actului și contravine principiului clarității prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 131/2012.

În context, apelanta a menționat că prima instanță neîntemeiat a apreciat că procesul-verbal respectă cerințele legale, or, conform art. 28 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 131/2012, procesul-verbal trebuie să conțină în mod obligatoriu referința expresă la prevederile legislative și normative încălcate. De asemenea, potrivit art. 31 alin. (1) și (2) din aceeași lege, rezultatele controlului efectuat cu încălcarea acestor prevederi sunt nule și nu pot constitui temei pentru aplicarea sancțiunilor.

Prin urmare, apelanta conchide că procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023 și rezultatele controlului aferent sunt nule, iar instanța urmează să dispună anularea acestuia.

Cu referire la determinarea distanței parcurse de unitatea de transport, apelantul a remarcat că potrivit pct. 6 al procesului-verbal nr. 600414 din 16 august 2023, distanța parcursă pe drumurile publice este indicată ca fiind de 80 km, fără a se preciza actul juridic sau metoda concretă prin care această distanță a fost stabilită.

Or, reieșind din constatările instanței de fond, distanța de 80 km a fost determinată prin metode standard utilizate în controlul transportului rutier, în conformitate cu practica ANTA, pe baza documentelor de însoțire (foaia de parcurs, declarațiile șoferului) sau, în lipsa mijloacelor digitale, prin instrumente precum Google Maps.

Astfel, apelanta consideră că hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, întrucât circumstanțele reținute nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, instanța de fond preluând argumentele generale de autoritatea publică pârâtă, fără a stabili concret actul și metoda prin care s-a calculat distanța de 80 km.

De asemenea, procesul-verbal și anexele sale nu conțin nicio mențiune expresă referitor la modul de calcul al distanței sau temeiul juridic utilizat. Determinarea distanței exclusiv pe baza foii de parcurs, care indică doar punctul de pornire și destinația finală, nu asigură un calcul echitabil, întrucât traseul efectiv ar fi putut fi mai scurt sau mai lung, ori ar fi putut include deplasări suplimentare fără descărcare. În plus, lipsa declarației conducătorului auto privind itinerarul parcurge împiedică verificarea obiectivă a distanței.

Apelanta susține că o determinare corectă și echitabilă ar fi fost posibilă doar prin analiza datelor sistemului GPS instalat pe vehicul. În plus, calcularea distanței doar între punctul de pornire și cel de descărcare este incorectă în cazul în care, după cântărire, s-a descărcat o parte din încărcătură, iar transportul ulterior s-a efectuat fără depășirea limitelor admise de Anexa nr. 2 la Legea drumurilor nr. 509/1995.

În continuare, apelanta a invocat că potrivit art. 62² din Codul Transportului Rutier, agentul economic ale cărui bunuri divizibile sunt transportate pe drumurile publice nu are obligația de a cântări sarcina pe osie a vehiculului. Textul legal impune obligația de cântărire doar în ceea ce privește masa totală a mijlocului de transport, iar tichetul de cântar trebuie emis exclusiv în urma cântăririi acesteia, nu a sarcinii pe osie.

Cu toate acestea, instanța de fond nu s-a pronunțat deloc asupra acestui argument, deși acesta a fost expus detaliat în cererea de chemare în judecată, aspect ce încalcă dreptul reclamantului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, remarcă faptul că instanța a respins fără o analiză concretă practica judiciară invocată, motivând generic că acestea privesc spețe diferite, deși în hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 17 mai 2022, s-au reținut circumstanțe similare, fiind invocată necesitatea uniformității jurisprudenței.

Cu privire la deciziile emise de Agenția Națională Transport Auto și Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, apelanta a menționat că acestea sunt neîntemeiate și ilegale, întrucât au fost adoptate cu un caracter pur declarativ și superficial. Autoritățile nu au examinat integral circumstanțele relevante ale cauzei și nu au răspuns punctual la argumentele esențiale invocate de reclamant în cererea prealabilă.

Mai mult, autoritățile nu au examinat nici solicitarea de suspendare a executării procesului-verbal nr. 600414 din 16 august 2023 pe durata examinării cererii prealabile, deși aceasta reprezenta o cerere accesorie esențială pentru asigurarea efectivității dreptului la apărare.

Or, lipsa unui răspuns clar și motivat din partea administrației la argumentele reclamantului constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” – avocatul Marian Nicolae a susținut argumentele invocate în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia precum a fost formulată.

Reprezentantul intimatului Agenția Națională Transport Auto, nu s-a prezentat și nu a înaintat cerere de amânarea sau examinare a cauzei în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Norma art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: - ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; - la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; - acțiunea nu a fost semnată și depusă de SRL „Fabrica de Materiale de Construcție”, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că, în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate

cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, în corespundere cu art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile atașate cauzei și dosarul administrativ se atestă că la 16 august 2023, echipa de control din cadrul Agenției Naționale Transport, a întocmit procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414, prin care a constatat că mijlocul de transport ***** ***** cu n/î *****, a efectuat transport pe ruta

Soroca-Bălți, având încărcătura specificată ca „agregat grosier”, iar în urma cântăririi la punctul de verificare situat pe traseul R6, str. Aerodromului 117A, Bălți, s-a constatat depășirea sarcinii maxime admise pe o osie obișnuită cu 1,0 tonă.

Prin anexa nr. 1 la procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023, se atestă că mijlocul de transport ***** ***** cu n/î *****, cu remorca *****, a fost supus controlului greutății la punctul de cântărire de pe traseul R6, Post Cântar Bălți. Controlul a fost efectuat utilizând echipamente metrologice, inclusiv cântarul de tip WWS, verificat metrologic conform buletinului nr. AS-BV-2-07/115541, cu valabilitate până la 06 februarie 2024. Rezultatele măsurătorilor au indicat o masă totală de 38.880 kg, din care sarcinile pe osii au fost distribuite după cum urmează: axa 1: 6.580 kg; axa 2: 10.180 kg; axa 3: 7.260 kg; axa 4: 7.300 kg și axa 5: 7.560 kg.

Prin anexa nr. 2 la procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023, se atestă că pentru distanța parcursă de 80 km pe drumurile publice, în conformitate cu prevederile Legii drumurilor nr. 509/1995, ale Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326/2022 și ale Codului fiscal nr. 1163-XIII, a fost stabilită o taxă totală de 660 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie, SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” a optat pentru soluționarea în procedură prealabilă a cauzei, solicitând în acest sens suspendarea executării și, respectiv, anularea procesului-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023.

Prin decizia Agenției Naționale Transport Auto nr. 02/1-1-5386 din 11 septembrie 2023 și totodată, prin decizia Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale nr. 21/1-5567 din 01 noiembrie 2023, cererea prealabilă înaintată de SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” a fost respinsă.

Astfel, manifestând dezacord cu poziția abordată de autoritățile publice competente, SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” a înaintat prezenta acțiune solicitând anularea procesului-verbal nr. 600414 din 16 august 2023, dar și a deciziei Agenției Naționale Transport Auto nr. 02/1-1-5386 din 11 septembrie 2023, precum și a deciziei Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale nr. 21/1-5567 din 01 noiembrie 2023, emise în urma examinării cererii prealabile.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 06 noiembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Centru, a respins acțiunea SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile legale aplicabile la caz și criticile aduse în apel, Completul judiciar apreciază ca fiind justă concluzia instanței de fond, soluția având la bază cumulul dovezilor

administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

În sensul normelor materiale aplicabile la caz, Completul judiciar reține că potrivit art. 62^1 alin. (1) din Codul Transporturilor Rutiere, este interzisă efectuarea transportului cu vehicule rutiere, înmatriculate în Republica Moldova sau în alte state, pe drumurile publice cu depășirea masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise prevăzute în Legea drumurilor.

De asemenea, potrivit art. 62^2 alin. (1) din Cod, agenții economici ale căror bunuri divizibile sunt distribuite (furnizori de bunuri divizibile) prin rețeaua de drumuri publice cu vehicule rutiere a căror masă totală este egală cu sau mai mare de 12 tone au următoarele obligații: a) să aibă în dotare, la punctele de încărcare, instalații de cântărire a bunurilor divizibile și/sau a vehiculelor rutiere utilizate pentru transportul acestor bunuri; b) să emită tichet de cântar, ștampilat și semnat, pentru fiecare vehicul rutier utilizat pentru transportul bunurilor divizibile ce pleacă din punctele proprii de încărcare; c) să țină evidența tichetelor de cântar și a documentelor contabile privind bunurile divizibile livrate; d) să încarce vehiculele rutiere utilizate pentru transportul bunurilor divizibile astfel încât masa totală a vehiculului să nu depășească masa totală maximă admisă corespunzătoare sectorului de drum public la care este amenajat accesul de la punctul de încărcare; e) să asigure condiții pentru curățarea roților vehiculelor rutiere înainte de intrarea acestora pe drumul public; f) să nu permită părăsirea punctului de încărcare și accesul la drumul public al vehiculelor rutiere din care se scurg bunuri divizibile sau reziduuri rezultate din exploatarea acestora.

Conform art. 151 alin. (1) din același Cod, controlul privind respectarea, pe drumurile publice, a masei totale maxime admise, maselor maxime admise pe axe și/sau dimensiunilor maxime admise ale vehiculelor rutiere se efectuează de către inspectorii Agenției.

De asemenea, potrivit pct. 76 alin. (1) din Regulamentul cu privire la efectuarea pe drumurile publice a transporturilor rutiere cu depășirea masei totale, a maselor pe axe și/sau a dimensiunilor maxime admise (*aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.326/2022*), controlul vehiculelor cu/sau fără încărcătură, cu mase și/sau dimensiuni ce depășesc limitele maxime admise se efectuează în conformitate cu prevederile Codului transporturilor rutiere nr. 150/2014, în trafic pe rețeaua de drumuri publice ale Republicii Moldova, de către personalul cu atribuții de control al Agenției.

Or, reieșind din prevederile normelor citate, Completul de judecată reține că Agenția Națională Transport Auto, are atribuții exprese de control în trafic a respectării maselor și dimensiunilor maxime admise ale vehiculelor rutiere.

La caz, reieșind din procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie nr. 600414 din 16 august 2023, se atestă că vehiculul de model ***** ***** cu numărul de înmatriculare *****, aflat în posesia SRL „Fabrica de Materiale de Construcție”, a fost supus controlului în cadrul punctului de cântărire situat pe traseul R6, iar în urma cântăririi s-a constatat că sarcina exercitată pe osie, depășea limita maximă admisă.

Astfel, potrivit procesului-verbal menționat mai sus și din înregistrările echipamentului de cântărire anexate la dosarul administrativ, rezultă că la vehiculul verificat s-a constatat o depășire limitelor admise ale sarcinii pe osie și anume pe axa ordinară cu 0,98 tone și depășirea sarcinii admise pe osia triplă cu l,77 tone.

De altfel, potrivit pct. 3.3.2 din anexa nr. 2 la Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, pentru osii triple (tridem) ale remorcilor și semiremorcilor, suma maselor pe osiile componente este determinată în funcție de distanța (d) dintre acestea, stabilită la 24 tone.

De asemenea, conform pct. 3.4.1 din aceeași anexă, pentru osiile simple motoare ale vehiculelor menționate la pozițiile 2.2.1 și 2.2.2, masa maximă admisă pe osie este de 11,5 tone.

Subsecvent, reieșind din prevederile art. 349 Cod fiscal, subiecți ai impunerii sunt persoanele fizice (cetățeni ai Republicii Moldova, cetățeni străini, apatrizi) și persoanele juridice (rezidente și nerezidente) posesoare de autovehicule a căror masă totală, sarcină masică pe axă sau ale căror dimensiuni depășesc limitele admise.

Conform art. 351 alin. (1)-(4) Cod fiscal, taxa pentru autovehiculele înmatriculate și neînmatriculate în Republica Moldova a căror masă totală, sarcină masică pe axă sau ale căror dimensiuni depășesc limitele admise se achită conform cotelor stabilite în anexa nr. 3 la prezentul titlu. În cazul în care și masa totală, și sarcina masică pe axă, și dimensiunile depășesc limitele admise, taxa se constituie din suma taxelor calculate pentru fiecare indice în parte. Cotele stabilite ale taxei se dublează pentru autovehiculele a căror masă totală, sarcină masică pe axă sau ale căror dimensiuni depășesc limitele admise dacă aceste autovehicule circulă fără autorizație specială sau dacă masa totală, sarcina masică pe axă sau dimensiunile lor nu coincid cu cele indicate în autorizație.

În acest context, depășirea sarcinii pe osie a fost documentată în conformitate cu prevederile Legii drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995 și a Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326/2022, or, elementele expuse justifică măsurile administrative adoptate de autoritatea publică, inclusiv și aplicarea sancțiunii.

Instanța de apel consideră nefondate argumentele SRL „Fabrica de Materiale de Construcție” cu privire la faptul că procesul-verbal contestat a fost emis cu derogare de la normele legale aplicabile și că masa totală a vehiculului se încadra

în limitele admise, or, reieșind din normele citate supra, este prevăzută limitarea atât pentru masa totală, cât și pentru sarcina pe fiecare osie în parte. Astfel că, depășirea oricăreia dintre aceste limite atrage răspunderea legală.

Mai mult ca atât, este de menționat că cântarele de tip WWSD20T din dotarea Agenției, sunt instalate în locuri special amenajate care au un relief orizontal, iar conform pct. 5.52 din manualul utilizatorului pentru cântarele de tip WWSD20T „*Imprimarea sau totalizarea nu este posibilă fără ca greutatea să treacă prin zero net sau prin stabilitate*", din care considerente reiese cu certitudine că procedura de control prin cântărirea sarcinii pe osii și masei totale este posibilă doar în regimul cântăririi statice, dat fiind faptul că cântărirea transportului cu încărcătură poate fi efectuată doar după amplasarea roților pe receptorul de sarcină și stabilizarea indicațiilor la zero, iar rezultatul valorii sarcinii pe axă, care se afișează pe display-ul dispozitivului electronic al aparatului de cântărit, poate fi citit sau imprimat numai după stabilizarea încărcăturii și roților pe receptorul de sarcină.

În context, deși art. 62² din Codul Transportului Rutier se referă la obligația de deținere a tichetului de cântar pentru masa totală a vehiculului, această normă însă nu exclude aplicarea normelor speciale privind controlul sarcinii pe osie, prevăzute de Legea drumurilor nr. 509/1995 și Regulamentul aprobat prin HG nr. 326/2022.

Astfel, controlul sarcinii pe osie are o finalitate distinctă și anume protejarea infrastructurii rutiere, și se realizează conform legislației speciale, care prevalează asupra reglementării generale din Codul Transportului Rutier (principiul lex specialis derogat legi generali).

Prin urmare, operatorul economic are obligația de a respecta limitele maxime admise pe osie, iar lipsa unei cântăriri proprii nu îl exonerează de răspundere pentru depășirea acestor limite, odată ce încălcarea a fost constatată de autoritatea competentă.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată consideră nefondate argumentele apelantei în sensul că procesul-verbal nr. 600414 din 16 august 2023, nu conține concret care prevederile legale au fost încălcate, or, din textul actului respectiv rezultă că acesta a fost emis cu respectarea cerințelor impuse de art. 28 alin. (2) lit. h) al Legii nr. 131 din 08 iunie 2012, cu trimitere la Legea drumurilor nr. 509/1995 și Regulamentul cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin HG nr. 326/2022.

De altfel, faptul că în procesul-verbal nu este specificat articolul exact din Legea drumurilor sau Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 326/2022, nu constituie temei de nulitate a actului administrativ, or în materia administrativă motivarea unui act administrativ nu se limitează la o enumerare exhaustivă a articolelor legale, ci presupune încadrarea faptelor considerate o încălcare, în cadrul normativ general relevant.

Respectiv, dat fiind faptul că procesul-verbal conține o descriere clară a încălcării, specificând depășirea limitelor ale sarcinii pe osie, în conformitate cu art. 349 și art. 351 alin. (1), (3) și (4) Cod fiscal, aceasta constituie baza legală pentru aplicarea sancțiunii.

Suplimentar, instanța de apel menționează că în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Garcia Ruiz c. Spaniei, 1999), s-a statuat că dreptul la o hotărâre motivată nu implică obligația autorității de a răspunde expres fiecărui argument, ci doar celor esențiale și pertinente.

În speță, instanța constată că autoritățile publice pârâte, au reținut circumstanțele relevante și au explicat motivele pentru care cererea prealabilă a fost respinsă, ceea ce este suficient pentru a considera deciziile motivate în sensul art. 6 CEDO.

În continuare, cu privire la argumentele apelantei despre lipsa de claritate în privința determinării distanței parcurse de mijlocul de transport, Completul de judecată menționează că, nici în instanța de fond și nici instanța de apel SRL „Fabrica de Materiale de Construcție" nu a prezentat probe sau argumente plauzibile care să combată cele menționate în procesul-verbal sau să demonstreze că distanța de 80 km ar fi fost calculată incorect.

La caz, instanța constată că determinarea distanței parcurse de vehicul 80 km, a fost realizată prin metode standard utilizate în cadrul controlului transportului rutier, or, potrivit practicii instituite de Agenția Națională Transport Auto distanța parcursă se determină în baza actelor de însoțire aflate la bordul autovehicul (foaia de parcurs) în care sunt indicate punctul de pornire și punctul de descărcare, din declarațiile șoferului, dar și în baza hărții interactive și lista drumurilor publice naționale din Republica Moldova plasate pe pagina oficială al Administrației de Stat a Drumurilor (asd.md), iar în cazul imposibilității folosirii hărții interactive al Administrației de Stat a Drumurilor drept alternativă se folosește google maps.

În altă ordine de idei, instanța de apel consideră irelevante argumentele SRL „Fabrica de Materiale de Construcție" cu referire la practica judiciară (SRL „NTF International" vs ANTA – hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 mai 2022), or, reieșind din conținutul hotărârii respective, se disting câteva aspecte esențiale care au determinat instanța de judecată să anuleze procesul-verbal și anume: lipsa datelor de calculare a distanței parcurse; lipsa semnăturii șoferului sau reprezentantului reclamantei și neconcordanța dintre data întocmirii procesului-verbal și bonului de cântărire.

Or, reieșind din actele administrate la prezenta cauză, instanța de apel reține că distanța specificată în procesul-verbal nr. 600414 din 16 august 2023 de 80 km a fost indicată corespunzător hărții interactive și listei drumurilor publice naționale din Republica Moldova plasate pe pagina oficială al Administrației de Stat a Drumurilor (asd.md), semnătura șoferului mijlocului de transport (lipsa

mențiunilor dezacordului) este atestată din act, iar între data întocmirii procesului-verbal și a bonului de cântărire, nu există o neconcordanța similară celei specificate de către instanța anterioară.

Concomitent, Colegiul notează că contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

Față de cele expuse, Colegiul reține că prima instanță a creat părților condiții obiective pentru realizarea drepturilor sale procedurale, participanții la proces au fost auziți, hotărârea primei instanțe a fost motivată. Condițiile procedurale privind motivarea hotărârii sunt îndeplinite chiar dacă nu s-a răspuns expres fiecărui argument invocat de părți, fiind suficient ca din întregul hotărârii să rezulte că s-a răspuns tuturor argumentelor în mod implicit, prin raționamente logice.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Prin urmare, având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de avocatul Marian Nicolae în numele SC „Fabrica de Materiale de Construcție” SRL.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 06 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,

judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei